

[Lykketoft]

rium, kan man skovle de 80-90 pct. af vejen med det samme.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg glæder mig til, at vi skal fortsætte disse diskussioner i det kommende arbejde i Skatteudvalget, men jeg vil blot sige til hr. Lykketoft, når hr. Lykketoft taler om et bevægeligt mål, som i hans definition skulle være et flertal her i Folketinget, at det efterhånden er mit indtryk, at det mest bevægelige mål, vi har i Danmark, er skatteplanlæggere. De er så bevægelige, at de lynhurtigt fjerner sig fra de fiduser, vi prøver at stoppe herinde, og finder nogle nye eller finder nogle i et andet land eller finder en anden type værdipapirer, en anden type konstruktioner, de kan lave. Jagten er gået ind for længst, og jeg er bange for, at byttet aldrig bliver nedlagt.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Lykketoft har ordet for en kort bemærkning, og så nærmer vi os afslutningen på debatten.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Vi giver aldrig op, vil jeg sige til fru Elisabeth Arnold. Det er et evigt kapløb, men vi giver aldrig op.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 32:

Forslag til folketingsbeslutning om frigivelse af etableringskontomidler.

Af Ole Donner (FP) m.fl.
(Fremsat 8/2 91)

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 11 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 33:

Forslag til folketingsbeslutning om frigivelse af investeringsfondshenlæggelser.

Af Ole Donner (FP) m.fl.
(Fremsat 8/2 91).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Fremskridtspartiet lægger med disse to beslutningsforslag op til særlige regler om frigivelse af etableringskonto- og investeringsfondsmidler, som lønmodtageren eller den erhvervsdrivende ikke inden anvendelsesfristens udløb har anvendt til godkendte formål, dvs. indkøb af afskrivningsberettigede aktiver. Fremskridtspartiet foreslår, at midlerne efter visse regler skal kunne frigives ved indskud på rateopsparing eller livrente.

Fremskridtspartiets forslag er da på flere måder interessante, men de rejser også en række betænkeligheder. Adgangen til at foretage indskud på etableringskonto og henlæggelse til investeringsfond er begrundet i ønsket om at styrke erhvervsinvesteringerne. Jeg frygter, at beslutningsforslagene vil udhule det formål. Forslagene vil kunne medvirke til at svække tilskyndelsen til erhvervmæssige investeringer.

Hertil kommer, at forslagene i administrativ henseende er belastende, i hvert fald besværlige. Lad mig bare nævne, at en sammenkobling mellem lovgivningen omkring investeringsfonde og etableringskonti på den ene side og pensionslovgivningen på den anden side vil bevirke, at skattelovgivningen bliver meget mere kompliceret. Pensionslovgivning er jo i forvejen ret indviklet stof.

Jeg vil føje til, at mulighederne for at foretage indskud på skattebegunstigede pensionsordninger i øvrigt er forholdsvis gunstige i dag, så jeg ser ikke, at der er nogen speciel baggrund

[Skatteministeren]

for, at disse midler skal kunne bruges netop til indskud på pensionsordninger.

Jeg har bemærket, at beslutningsforslagene indfører en ny skat, 35 pct.-afgiften, selv om Fremskridtspartiet jo ellers skulle være imod nye skatter. Men det er måske nok en lille ting ved dette her.

Jeg må samlet sige, at der er selvfølgelig en interessant baggrund for forslaget. Der har jo da også ved tidligere lejligheder været tanker fremme om, hvorledes man kunne anvende sådanne midler. Men regeringen kan altså ikke støtte disse forslag ud fra en samlet betragtning.

Klaus Hækkerup (S):

På Socialdemokratiets vegne kan jeg erklære mig enig med ministeren i de synspunkter, han har gjort gældende om de to beslutningsforslag, Fremskridtspartiet har fremsat her. For os at se vil de to beslutningsforslag kun have interesse i forbindelse med en eventuel afvikling af adgangen til at foretage indskud til investeringsfonde og etableringskonti. Ellers synes det med de begrundelser, ministeren har anført, ikke at være særlig interessant.

Dertil kommer, at forslagene ikke er ganske let tilgængelige, det er ikke helt let at forstå, hvad Fremskridtspartiet mener. Bemærkningerne til forslagene er jo også overordentlig kortfattede.

Alt i alt må jeg derfor sige, at vi fra Socialdemokratiets side ikke er indstillet på at medvirke til de forslag, der her er fremsat for Folketinget.

Aagaard (KF):

Jeg kan også indledningsvis tilslutte mig de bemærkninger, som skatteministeren for et øjeblik siden gjorde om de to forslag.

De kan jo umiddelbart virke tiltalende. Jeg vil da ikke afvise, at der foregår nogle uhenigtsmæssige investeringer, og at det selvfølgelig også kunne være fristende på én gang at få en ekstra indtægt for statskassen og få pensionsopsparingen øget. Men de motiver, der ligger bag etableringsloven og investeringsfundsloven, er efter vor opfattelse stadig væk til stede. Det er jo, eller skulle gerne være, en stimulan til opsparing til opstart af egen virksomhed eller til nye og kommende erhvervsinvesteringer.

Når der tilsyneladende p.t. opsamles ret så store midler i disse to ordninger, skyldes det

måske en manglende lyst til at satse, at man nok for øjeblikket indtager en afventende holdning. Det er jo ikke mange år siden, at der herhjemme blev sat rekord i investeringer, og det var vel at mærke også efter en periode med tilbageholdenhed. Derfor ønsker vi fortsat at opretholde de ordninger, som vi her drøfter, også ud fra den betragtning, at det jo for øjeblikket går ganske godt med pensionsopsparingen.

Jeg føler mig også overbevist om, at ministeren har ret i, at forslagene vil være administrativt belastende. Så alt i alt finder vi ikke nogen grund til at støtte disse to forslag.

Svend Aage Jensby (V):

Venstres ordfører, fru Mariann Fischer Boel er blevet forhindret, og derfor skal jeg sige det, hun utvivlsomt ville have sagt.

De to beslutningsforslag, som Fremskridtspartiet har fremsat, lægger op til en ændring af reglerne for udbetaling af henholdvis investeringsfunds- og etableringskontomidler i utide. Mulighederne for at indskyde skattefrit på disse konti sigter jo på, at henholdvis erhvervsdrivende og lønmodtagere kan spare op til senere investering i maskiner og i egen virksomhed, og hvad ved jeg.

Disse forslag går så ud på, at midlerne, dog maksimum 500.000 kr., efter en afgift, en slags skat på 35 pct., skal kunne frigives til rateopsparing m.v. De oprindelige lovregler for indskud på de konti, vi her taler om, er lavet for at styrke erhvervsinvesteringerne og give incitament til opsparing til egen virksomhed, og vi mener, at de to forslag, vi behandler, i virkeligheden er i strid med intentionerne bag disse lovregler.

Hvis indskyderne på disse konti ikke mener at kunne anvende midlerne, kan de trække dem ud og blive beskattet. At vi alle sammen kunne ønske, at skatten ved sådanne udtræk var betydelig lavere, det er en anden sag.

På den baggrund kan Venstre ikke støtte de omhandlede forslag.

Jens Thoft (SF):

Fremskridtspartiet vil komme en række højt-lønnede lønmodtagere til hjælp, som i tidernes morgen indskød penge på etableringskonti, og som nu har bøvl med at få pengene brugt, bl.a. fordi Folketinget har stoppet for det meste af den spekulation i anparter, som det var muligt

[Jens Thoft]

at benytte sig af. Det er i dag blevet langt svære at få status som etableret erhvervsdrivende, hvis man rent faktisk ikke har tænkt sig at etablere sig.

De, der har tænkt sig at etablere sig, har masser af muligheder for det. Der er jo alle de dér svindelnumre, hvor tandlæger og andet højt-lønnet godtfolk lod, som om de etablerede sig i et anpartsselskab. Og nu synes Fremskridtspartiet så, at de skal slippe med 35 pct.s afgift mod, at resten, altså de 65 pct. af det bundne beløb, overgår til en pensionsordning og altså fortsat vil være bundet. Dog vil man ikke give skattefradrag for sådanne bindinger. Lidt anstændighed er der da! Som jeg sagde om et tidligere forslag: Lidt logik og lidt anstændighed er der da i Fremskridtspartiets forslag. Fordelen ved forslaget er, at statskassen får 35 pct.-afgiften lige her og nu og man slipper for flere dikkedarer med disse konti, herunder bøvet med at holde styr på efterbeskatningen.

Min umiddelbare reaktion er, at jeg ikke synes, det er nogen god idé, men vi vil gerne i udvalget undersøge, hvor store problemer der er med kontrol med efterbeskatningen, og jeg vil også gerne undersøge, om det er en god eller en dårlig forretning for statskassen. Skulle det vise sig – hvad jeg ikke tror, men skulle det vise sig – at det er en god forretning, så vil jeg være mere positivt indstillet, end hvis det viser sig at være en dårlig forretning.

Vi har ikke nogen som helst intentioner om, det vil jeg gerne understrege, at de mennesker slipper ud af den efterbeskatningsklemme, som de jo selv har bragt sig i, fordi de forsøgte at undslippe skatten i tidernes morgen.

Altså i det store og hele en negativ reaktion, men vi vil godt kigge på det i udvalgsarbejdet. Hvis det viser sig, at der er administrative fordele ved forslaget og det i øvrigt ikke koster staten tabt provenu, så lad os se på det i udvalget. Og det gælder både beslutningsforslag nr. B 32 og B 33, selv om principperne i B 33 jo handler om de erhvervsdrivende, som i øvrigt har langt færre problemer med at få anvendt pengene end lønmodtagerne.

For så vidt angår investeringsfondsmidler er der ikke nær de problemer, som der er omkring etableringskontomidlerne. Fremskridtspartiet har jo ret i, at der er en række højt-lønnede, som nu er ved at komme rimelig meget i klemme, fordi det snart er elleve år siden, at man stram-

mede op, sådan at midlerne skulle bruges i løbet af ganske få år, så det er da rigtigt nok, at det er et problem. Lad os se på det i udvalget.

Elisabeth Arnold (RV):

Ligesom den foregående taler vil også Det Radikale Venstre tage de positive briller på i den forstand, at vi synes, der kan være ting her, som måske kunne være værd at overveje at kigge nærmere på.

Det er jo ikke altid i rent spekulationsøjemed, at personer opretter en etableringskonto. Der findes faktisk personer, som tror, at de kan komme til at starte egen virksomhed, og som i løbet af nogle år opdager, at det kunne de altså ikke alligevel. Og jeg må indrømme, at så synes jeg faktisk, det er fornuftigt, at de får mulighed for at sætte pengene i en pensionsopsparing i stedet for at købe biler på gule plader eller skibsanparter, som også har været anvendt, eller Herefordkøer, som jeg også har hørt eksempler på.

Kort sagt, der kan da være noget, der ud fra et nationaløkonomisk synspunkt tilsiger, at det er fornuftigt, at folk sparer penge op til deres alderdom ved pensionsopsparing, i stedet for at de går ud og køber investeringer, som ikke har nogen forretningsmæssig værdi, men kun har det ene formål at nedbringe skatten. Derfor synes jeg, vi skal kigge på det i udvalget. Umiddelbart kan der være nogle skatteregler, som betyder, at det her vil være en dårlig idé, men jeg synes, vi skal tage de positive briller på og se, om vi kan finde nogle eksempler, som kan bringe os nærmere et mål.

Ole Donner (FP):

Jeg skal på Fremskridtspartiets vegne takke for de trods alt positive meldinger, der har været på vores beslutningsforslag.

Ministeren gav udtryk for, at det var interessante tanker, men der var en række betænkeligheder, og flere af de andre ordførere har givet udtryk for, at de har den samme bekymring. Ministeren nævnte også, at en sammenkobling af disse regler med pensioner vil blive kompliceret. Det kan jeg også være enig i.

Så drillede ministeren lidt ved at sige, at Fremskridtspartiet ville indføre en ny skat på 35 pct. Ja, hr. minister, det er rigtigt, at vi foreslår 35 pct., men det er jo i stedet for de 100 pct., som de nu kommer af med. Om det er en ny

[Ole Donner]

skat eller en lidt mindre skat end den eksisterende, det kan vi så diskutere.

Når vi har fremsat disse forslag, er det jo heller ikke, fordi vi mener, at der skal kunne spekuleres i at skyde ind på disse konti for senere at kunne hæve dem til en pensions- eller livrente, men så er det jo, fordi vi gerne vil være med til at kunne afvikle disse konti. Der findes jo en række personer, som det rigtigt blev sagt af fru Elisabeth Arnold, der rent faktisk på et tidspunkt tror på, at de kan komme til at etablere sig som selvstændige, men som så på et senere tidspunkt finder ud af, at de altså ikke har mulighed for det alligevel. Og så er det rigtigt at så har man brugt, investeret, pengene i skibsanparter, Herefordkøer, sodavandsfabrikker, telte i Spanien, og hvad man ellers har kunnet finde ud af.

Jeg er glad for, at der i hvert fald fra flere ordførere er sagt, at man godt vil være med til at se på det i udvalget, for det er altså ment som en hjælp til dem, der gerne vil ud af systemet igen på en eller anden måde.

Nu sagde hr. Jens Thoft på et tidspunkt, at det kun kunne dreje sig om etableringskontomidler. Investeringsfondshenlæggelserne var ikke noget problem, sagde hr. Jens Thoft. Det har hr. Jens Thoft også ret i i 95 pct. af tilfældene, men der findes rent faktisk små købmænd, som må give op på grund af konkurrencesituationen i dag, og der kan altså stadig væk være nogle af dem, der har nogle investeringsfondshenlæggelser. Vi mener, at det ville være rimeligt også at give de små grupper en hjælp, så de kunne komme ud systemet på en rimelig måde. Der findes altså nogle.

Men jeg er glad for, at man vil se positivt på det i udvalget, for der ligger da også nogle andre tanker i det. Alle her i salen ved, at det bliver misbrugt for at få pengene ud, fordi folk nu siger, at de hellere vil købe noget og tabe noget på det, end de vil af med næsten 100 pct. i skat. Hvis vi gennemførte nogle af de tanker – det behøver ikke at være i denne form, men bare i den retning – så ville man altså mindske det forbrug, der var til indkøb af fuldstændig unødvendige ting. Man ville også, som jeg tror hr. Aagaard sagde, lige her og nu få et beløb i statskassen, og alle ved jo, at det ikke ville være nogen skade til. Og endelig ville der være nogle enkelte grupper, som ville få deres pensionsopsparing forbedret.

Jeg er meget glad for, at man vil se på det i udvalget, og jeg håber, at vi sammen kan finde frem til en overgangsordning for nogle af de små grupper, der kan være tale om.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg beklager meget, at jeg ikke nåede herved, da det var min tur til at gå ind i rækken. Jeg var optaget af et andet møde samtidig.

Jeg skal kort sige, at Kristeligt Folkeparti ikke støtter de to af Fremskridtspartiets fremsatte forslag. Vi mener, at de etableringskonto- og investeringsfondsordninger, vi har, er utrolig vigtige for dem, der vil spare op til at etablere sig. Så kan Fremskridtspartiet sige: Jamen der er nogle gange, hvor det ikke virker helt hensigtsmæssigt, men jeg synes, at det, man lægger op til her, har mange skadevirkninger. Jeg tror, at unge mennesker, som vil etablere sig med en selvstændig virksomhed, har en vældig god tilskyndelse til opsparing.

Det er muligt, at vi kunne forenkle reglerne omkring ordningerne. Vi ville gerne gå med til at se på, om man kan gøre dem lidt mere smidige og strømlinede, men så skal det være ud fra den målsætning, at vi skal fremme opsparingen. Som jeg læser disse forslag, tror jeg, at de vil have den modsatte virkning. Opsparingen bliver ikke fremmet ved disse forslag. Vi vil gerne være med til at gøre gode ordninger bedre, men det mener vi ikke forslagene lever op til, og derfor afviser vi dem.

Ole Donner (FP):

Jeg siger tak til hr. Kofod-Svendsen for de positive bemærkninger. Jeg vil godt endnu en gang understrege, at vi er helt enige med det øvrige Folketing i, at reglerne om investeringsfondshenlæggelser og etableringskonti har til formål at styrke opsparingen, for at de, der skal starte nye forretninger ved hjælp af egen opsparing, kan have mere til brug, når de skal starte op, og at skattereglerne også er lempelige for de igangværende virksomheder, for at de kan investere og henlægge til senere brug.

Men det, som vi mener med forslagene – og det må jeg så beklage at jeg måske ikke tydeligt nok har redegjort for i forslagene – er, at vi kunne hjælpe de enkelte mennesker og enkeltmandsejede firmaer, der gerne vil ud af ordningen, ud af den på en eller anden fornuftig måde. Det er også derfor, vi foreslår, at der skal beta-

[Ole Donner]

les en engangsafgift, der skal være et maksimumsbeløb, og der skal være en tidsperiode af en eller anden længde, for at man overhovedet skal kunne komme ind under disse forslag. Det har jeg nok ikke fået tydeligt nok frem, men det kan vi jo så komme ind på i udvalget.

Men jeg takker i hvert fald hr. Kofod-Svendsen for de positive bemærkninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 58:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk tilslutning til EF-asyllkonventionen.

Af justitsministeren (Engell).

(Fremsat 13/3 91).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Sagen om underskrift på og ratifikation af EF-asyllkonventionen har justitsministeren og dermed regeringen tacklet på en højst forunderlig vis.

For 9-10 måneder siden forelagde justitsministeren spørgsmålet for Mærkedsudvalget, men det skete med bemærkninger om, at en ratifikation ville kræve meget omfattende ændringer af vor udlændingelov. Et flertal i Folketinget delte ikke denne opfattelse, og på denne baggrund undlod regeringen at underskrive konventionen ved Dublinmødet i juni 1990.

At flertallet havde ret i sin vurdering, kan vi jo nu se af det foreliggende beslutningsforslag, hvor justitsministeren opregner de ændringer

af udlændingeloven, som direkte udspringer af konventionen, og det er unægtelig langt færre og langt mindre omfattende ændringer end oprindeligt hævdede af ministeren.

I Socialdemokratiet er vi dybt forundrede over, at ministeren har fundet det nødvendigt at fremsætte et beslutningsforslag. I dag, mere end 9 måneder efter at konventionen er færdig, kommer regeringen og beder Folketinget opfordre regeringen til at fremsætte et forslag om ændring af udlændingeloven, så Danmark kan ratificere konventionen. Jeg har forstået på ministeren, at forklaringen er, at når dette beslutningsforslag er vedtaget, så mener han at have det fornødne parlamentariske grundlag for at underskrive konventionen til sommer.

Hvorfor skal vi dog have dette omsvøbsdepartement? Hvorfor i alverden har ministeren ikke brugt alle disse måneder til i stedet at udarbejde et forslag til ændring af udlændingeloven nøjagtig på de områder, hvor det er nødvendigt af hensyn til ratifikationen? Den eneste forklaring, jeg kan finde på denne mærkværdige fremgangsmåde, er, at ministeren først gerne vil have vort ja til konventionen, og så vil han til efteråret fremsætte forslag til ændring af udlændingeloven, som dels vil indeholde de nødvendige ændringer for, at vi kan ratificere konventionen – ændringer, som vi naturligvis ville være forpligtede på, hvis vi havde sagt ja til dette beslutningsforslag – og dels vil indeholde en lang række ændringer af den type, han skitserede sidste sommer, og som han af helt andre årsager vil have ind i loven.

Jeg må derfor sige helt umisforståeligt til justitsministeren, at sådan leger vi ikke. Socialdemokratiet kan se en række fornuftige grunde til at få en EF-asyllkonvention, men forudsætningen for vort ja både til underskrivelsen og senere til ratifikationen er, at ministeren har fremsat et lovforslag med de ændringer, der er nødvendige af hensyn til konventionen.

Dersom et sådant forslag indeholder de nødvendige og kun de nødvendige ændringer, skal vi ikke nødvendigvis forlange det færdigbehandlet, før vi kan give vort tilsagn. Men vi vil ikke af ministeren bringes i en situation, hvor vi først har sagt ja til konventionen og derefter ikke kan stemme for ændringen af udlændingeloven, fordi ministeren har ønsket at hyppe en lang række andre kartofler, som ikke er begrundet i konventionen.